

Den foregaaende ærede Taler udtalte, at det oprindelige Lovforslag, der ikke undtog de kirkelige Embeder, maatte betragtes som et Overgreb fra den radikal-socialistiske Regering, der vilde paaatvinge Kirken kvindelige Embedsmænd. Imidlertid kan man slet ikke se Sagen ud fra det Synspunkt, at man vil paaatvinge Kirken kvindelige Embedsmænd, men man kan kun se den ud fra det Synspunkt, at man vil bortfjerne enhver Hindring for mulige Ønsker om kvindelige Embedsmænd. Og Venstres ærede Ordfører gav en saadan Skildring af Kvindens Betydning i det kirkelige Liv, at man med endnu større Forbavselse end ellers maa se, at Kirken har vedblevet at opretholde sin Modstand mod en mulig Adgang for Kvinder til disse Embeder.

Imidlertid er der en stor Forskel i den Motivering, der er givet af Lovforslagets andet Stykke fra de to Partiers Side, som har ønsket det vedtaget. Selv om Kirkens Mænd har sejret i denne Omgang, er der faldet saa mange Udtalelser i det andet høje Ting, ligesom den højtærede Statsminister her er kommet med Udtalelser, som viser, at denne Indskrænkning i Kvinders Adgang til Embeder vil forsvinde, naar Kvinderne ikke blot teoretisk, men ogsaa praktisk træder stærkere i Brechen for deres Krav, naar der med andre Ord kommer kvindelige Ansøgere til kirkelige Embeder. Disse Udtalelser fra Partiet Venstres Side vidner bedst om, hvor uholdbar Stillingen er. Naar Landstinget nu, samtidig med at det vedtager dette betydningsfulde Lovforslag om Kvinders Adgang til Statens Embeder, ogsaa vedtager denne Indskrænkning med Hensyn til de kirkelige Embeder, trøster jeg mig da med, at det er sket før, at dette høje Ting har maattet gøre et, som det mente, meget fint, meget mandligt-overlegent Stykke Arbejde om igen. Dette høje Ting har een Gang afvist Kvinders meget beskedne Krav om offentlige Rettigheder med de Ord, at det hverken var til Kvindens eller til Samfundets Gavn, at de fik Adgang til det offentlige Liv, men det har dog senere maattet vedtage Love, hvorved der gives Kvinder fuld politisk Ligestilling med Mændene. Saaledes vil det sikkert ogsaa gaa paa dette Omraade. Vi vil en Gang opleve en Lov, som ophæver enhver Indskrænkning i Kvinders Adgang til Erhverv. Jeg er i Almindelighed ikke meget begejstret for de kirkelige Embeder, men jeg ønsker dog allermindst, at de skal gøres saa op-højede, at de skal betragtes som besmittede ved, at en Kvinde beklæder dem. Da jeg,

som sagt, føler mig overbevist om, at de kirkelige Embeders Besættelse af Mænd alene kun er en svag Skanse, som vil falde for et praktisk Stormløb fra Kvindernes Side, vil jeg anbefale min Gruppe at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, idet jeg for min Part ikke vilde finde det formaalstjenligt af dette høje Ting at iværksætte en ny Udvalgsbehandling, som for Tiden ikke vilde kunne føre til noget.

Karen Ankersted: Saaledes som dette Forslag nu foreligger, kan jeg paa mit Partis Vegne give det vor Tilslutning, og jeg vil tilføje for mit eget Vedkommende, at nu foreligger Forslaget netop i den Skikkelse, som jeg saa inderligt ønskede det maatte faa. Det er ikke, fordi jeg mener, at der ikke blandt Kvinderne kunde findes enkelte, som absolut kunde være egnede til at være Præst og til paa lige saa smuk en Maade som Mænd at fremsætte Evangelierne, men jeg tror slet ikke, at der for Tiden er noget Ønske om, at Kvinder skal indtage denne Stilling. Tiden er endnu ikke moden til, at Kvinderne skal tage Del i hele den kirkelige Styrelse. Det har jo ogsaa vist sig ved den Forespørgsel, der udgik til alle Menighedsraadene, om man ønskede at faa Kvinder med ind i de kirkelige Styrelser, at en overvældende Majoritet slet ikke nærrede Ønske derom. Det vilde, som den første ærede Ordfører (Inger Gautier Schmit) sagde, være et Overgreb, om man uden videre vilde paaatvinge Menighederne kvindelige Præster. Jeg har set paa dette Spørgsmaal baade fra et praktisk og fra et æstetisk Synspunkt, og jeg har absolut ikke kunnet give min Tilslutning til Kvinders Adgang til Præstegerning. Naar jeg ser tilbage paa hele den Udvikling, som Kvindesagen er undergaaet i vort Land i de sidste 50 Aar, maa jeg sige, at jeg synes, det er gaaet, hvad jeg vil kalde ganske konservativt, idet det ene Skridt har afløst det andet, det ene Fremskridt er ganske rolig fremgaaet af det andet, og vi har været forskaanede for alle de ubehagelige og lidet tiltalende Situationer, som vi har set f. Eks. i England. Herhjemme har Kvinderne ganske stilfærdigt virket for at komme med i Arbejdet, for at komme med til at gøre deres Evner og Kræfter gældende paa alle de Omraader, hvor der virkelig var Grund til det, og hvor de kunde gøre Fyldest. Jeg smigrer mig som Kvinde med, at vi ogsaa har gjort Fyldest paa de Omraader, hvor vi er kommet med, ellers havde vel Mændene, der sad inde med hele Magten, ikke ganske roligt